

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۵/۰۷

پوهندوی آصف بهاند

نوی نسل، زدکره

مینه او دوبنمني

په افغانستان کې د ناخاپي بدلونونو په لړ کې د رواني یو ویشتمې (۲۱) پېري په پیل کې د نړۍ څو هېوادونو په گډه داسې بدلون رامنځ ته کړ چې طالبې رژیم یې ړنگ کړ او پر ځای یې داسې رژیم او خلک پر افغانستان حاکم کړل چې تر طالبانو لا ناروغ او د زرگونو نیمگرتیاوو لرونکي وو. د افغانستان په تعلیمي برخه کې هم د نویو راوستل شوو خلکو (تنظیمي جگړه ماران) د افکارو پر بنا بدلونونه راوستل شول او داسې نوی تعلیمي نظام او نوی تعلیمي نصاب یې باب کړ، چې تر بنسټګو یې بد کني او دوبنمني پېری وې او د هغه په پایله کې نوی نسل له کور، کلي جومات، مدرسې نه نیولي تر بنسټونو او پوهنځي پورې په داسې روحیه وروزل شو چې د عقودو او دوبنمنیو تله په کې ډېره درنه وه.

اصلي خبره په تعلیمي نظام او تعلیمي نصاب کې ده. که تعلیمي نظام د نوي عصر له غوښتنو او پوښتنو سره سم وي او په تعلیمي نصاب کې د نوي عصر د نویو علومو او پوهې تله درنه وي؛ نوی نسل به مو له ټولې نړۍ سره په ټولو برخو کې په سیالیو کې برابر وي؛ که نه حال به مو تل داسې وي لکه دا اوس چې دی.

جاپان تر مور زیات د جگړې زور ولید، د اتم بم تر کچې یې اورونه وزغمل؛ خو د خپل تعلیمي نظام په نوي کولو او اصلاح سره و توانېدل چې د نړۍ له ټولو پرمخ تللو هېوادونو سره په ټولو ډگرونو کې داسې سیالي وکړي چې په هره برخه کې ورته څو گامه لا وړاندې هم ولاړ شي، د نړۍ په کچه د دویم اقتصاد خاوندان شي او په هره برخه کې له خپل هېواد نه د اعتبار یوه بېلگه جوړه کړي.

دغه راز جرمني د اورېدې خونړۍ جگړې په لړ کې لوټه - لوټه شو او هر څه یې له لاسه ورکړل، خو د تعلیمي نظام او تعلیمي نصاب په نوي کولو او د جگړې له نا خوالو نه په درس اخستلو او دوامداره کار او راتلونکي ته په امید سره یې د جگړې ټول ټپونه او د هېواد ټولې وړانې بېرته داسې ورغولې چې اوس د اروپا تر ټولو پرمختللي تکنالوژي لري او د اروپا تر ټولو ځواکمن اقتصاد او پرمختللی بډای فرهنگ لري.

مور او زموږ هېواد له بده شامته چې د آسیا د جگړو د لارو پر عمومي واټ کې موقعیت لرو، د دې پر ځای چې له خپل موقعیت نه مثبت گټه اوچته کړو، د نا امله، نا پوه او خرڅ شوو مشرانو د ناپوهۍ او د عامو خلکو د بېسوادی او نا پوهۍ په وجه، نه یوازې له وړاندوونکو جگړو نه پند نه اخلو، بلکې د جگړو په لړ کې خپل هېواد خپله وړانو او نور هم په څټ حرکت کوو. مور هغو فکرونو او اشخاصو سره ځان پيوندوو او ور پورې نښلو چې د نړۍ په هیڅ گوټ کې هغه فکر او هغه اشخاص اعتبار او چلش نه لري، خو مور لا د سر او وطن د له لاسه ورکولو تر بریده ورباندې ولاړ یو.

علم او پوهې ته مو شا کړېده او په داسې شیانو پسې روان یو او ویاړ ورباندې کوو چې هغه هیڅ شتون نه لري، اخلاق مو تر دې کچې را ټیټ شوي چې یو د بل له بنسټونو او سپکولو نه خوند اخلو، د تل له پاره یو بل ته د ذاتي دوښمن په سترگو گورو او...

دغو ټولو نیمگرتیاوو ته په کتو سره ویلای شم چې زموږ د وطن په رسمي او غیر رسمي تعلیمي نظام او تعلیمي نصاب کې یوه نه، دوی هم نه، درې هم نه، بلکې ډېرې او ډېرې نیمگرتیاوې او ستونزې شته دي چې څو نسلونه مو

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

دومره ستونزو سره لاس گريوان وو او دي. د همدې ستونزو عملي پايله دا ده چې په تېرو او اوسنيو نسلونو کې قاتلانو، وړانونکو او انسان وژونکو ته قهرمانان وايو او ورباندې وياړو. هيڅ کله مو د توليدي کار فکر نه دی کړی، هيڅ کله مو د توليدونکي، کارگر او بزگر درناوی نه دی کړی او...

دا وړانونکی کلتور پر ټولنه حاکم دی، د دې په مقابل کې يا هيڅ څوک غږ نه باسي او که غږ باسي هغه هم د گوتو په شمير دي. کله داسې هم شوي چې زموږ د ټولني باسواده زدکړي او د لورې سويي خاوند په اصطلاح روڼ اندي هم د قاتلینو د ستايلو دايرې ته ورگډېږي او د شخصي او قومي برترۍ په پار له قاتلینو قهرمانان جوړوي او ان د پيغمبر تر کچې يې لوړوي. دا په اوسني وخت کې د يو با درده فرهنگي، ډاکتر صاحب محب ز غم څو جملې دي چې د «فرهنگ اصطلاحات سياسي» تر سرليک لاندې يې ليکلې دي. دی هلته د روڼ اندي يا روشنفکر پېژند يا تعريف داسې وړاندې کوي:

«روشنفکر: تهمتی است که برخی ها به خود ميبنند و ویژه گی های آن در اقوام مختلف متفاوت ميباشد، به این گونه:

روشنفکر پشتون:

استاد پوهنتون، ملبس با نکتابی و دریشی که از حکومت افغانستان معاش ميگیرد و همین حکومت را دست نشاندۀ کفار می پندارد. به نظر این افراد باید جهاد کرد و قوای اشغالگر را از کشور بیرون راند. این روشنفکر با آن که ریش میترشد اما ریش ملا عمر را مقدس ميداند.

روشنفکر تاجک:

شاعر، نویسنده، استاد... که القاب و صفات اش در موثر دمتراک شاروالی نه ميگنجد ولی قهرمانش حبيب الله کلکانی و مسعود بزرگ است. در این میان خلقی ها و پرچمی هایی هم حضور دارند که بعد از سقوط حکومت شان 180 درجه دور خوردند و مسعودی را که یک عمر اشرار کثیف و بی فرهنگ خوانده بودند، دفعتاً غسل تعمید داده و به مقام ملکوتی رساندند.

روشنفکر هزاره:

مکتب خواندگی که تکلم به لهجه هزارگی را عار ميداند و به لهجه ایرانی بهتر از روحانی و احمدی نژاد صحبت ميکند، دم از ارزش های دموکراتیک ميزند اما الگویش جنایتکاران جنگی مانند مزاری، محقق، خلیلی، شجاعی، شمشیر و شفیع دیوانه است.

روشنفکر اوزبیک:

کسی که اگر دکورا هم داشته باشد ترجیح ميدهد تا از جنرال دوستم که تا صنف 4 مکتب خواندگیست، فرمان ببرد، ایشچی و مراد بای را مقصر بداند که چرا قهر قهرمان شان را برانگیخته و سبب شده اند که قهرمان معصوم شان بالای حریم خصوصی شان تجاوز کند و سبب آزار و اذیت و شکنجه شان گردد.»

تر څو چې مور په خپل تعليمي نظام او تعليمي نصاب کې ژور بدلون رانولو، د دوښمنۍ درسونه ورنه ونه تورو او نوي نسل په نوي او مدرنه بڼه ونه روزو، تل به مو همدا حال وي چې هر نسل به مو په خپلو کې سره دښمن او يو د بل ککړي به ماتوي.

زموږ د رسمي او غير رسمي تعليمي نصاب ډېره سلنه، نوي نسل ته د جگړو او دوښمنيو ورزده کول دي. د تاريخ مضمون ډېره برخه د وطني او مذهبي جنگياليو د جگړو کيسې دي، په ديني مضامينو کې ډېر بحث د حلال و حرام او روا و ناروا فتوا گانو برخه ده چې مينه او محبت په کې تر ټولو لوی جرم گڼل کېږي.

د تاريخ تدريس مور په ناسمه توگه پرمخ بيايو. تاريخ به څومره پر مور پورې خاندني. د نوي نسل د روزلو يو بل خواخوږی وايي چې څنگه مور له پخوانيو او تېر تاريخ نه زدکړه وکړو:

«خوانانو ته بايد ورزده کړل شي چې:

تاريخي ورځي که توري وگنئ يا سپينې، تاريخ ته بېتفاوته ده.

تاریخ احساسیږي نه، تجربه کيږي .

تاریخ له تاسو څخه نه غندنې غواړي نه لمانځنې، بلکې غواړي زده کړه ورڅخه وکړئ.

تاریخ نارې وهي:

له پخوانیو یې زده کړئ او خپل هېواد د پردیو لپاره مه وړانوی، خپل هېوادوال مه وژنئ!

عجیبه دا ده، چې مور پر وني قاتلان غندو او بسکڅو، خو ننني غله او قاتلان پر اوږو گرځوو.

تاریخ زموږ دغه ملي حماقت ته سربداله دی.»

له دې نه ښکاري چې زموږ تعلیمي نصاب د دوښمنې تدریس کوي، نو نوی نسل به خود انتحاري کيږي او د جنت په تمه به ځان او یو شمیر نور خلک د گور تیارو ته بیایي. د دې دوښمنې زمینه مور خپله په خپل کور، کلي، ښوونځي، پوهنځي او جوماتونو کې برابره کړېده.

دا په یاد ولرئ چې دوښمني ارثي نه ده چې د چا په خټه او دې ان ای کې په طبعي ډول موجوده وي، دوښمني یوه ټولنیزه منفي پدیده ده چې د زدکړې له لارې تر لاسه کيږي او زدکړه له مشرانو، ښوونکو، ټولني، میډیا او کتابونو نه کيږي. کله چې زموږ د ټولني پاسنی نسل، کتابونه، دیني او غیر دیني ښوونکي حتی د میډیا ډېره سلنه د دوښمنې په زهر و لړلي وي، د وژلو او دوښمنې تبلیغ کوي، نو نوي نسل ته به خود ور لېږدول کيږي.

زموږ هنرونه په تېره ادبیات او په ټول کې زموږ تعلیمي نصاب باید نوي نسل ته د علومو او فنونو زدکړې تر څنگ، د وطن مینه ورزده کړي او په ځانگړي ډول د ادبیاتو او ښوونکو دنده ده چې د نوي نسل د ذهن له کروندې څخه د جگړې فکر او د باروتو دود او بوی پاک کړي او پر ځای یې د مینې، وطنپالنې او انسان دوستۍ زري وکړي.

مور باید نوي نسل ته د دوښمنې او منفي تجربو پر ځای، د نوي زمان د غوښتنو پر اساس داسې څه ورزده کړو چې د نوي ژوند له نویو ستونزو سره د مقابلي لارې چارې ورته روښانه کړي او د تېرو مثبتو تجربو روښانه ډیوی په لاس کې ورکړو، نه د کرکې او جگړې بیړغ.

یو ځل مې د پیاوړي او ښه غږ لرونکي سندر غاړي او ټولنیز شخصیت فرهاد دریا په یادداشتونو کې دا جمله تر سترگو شوه چې دلته ډېره ښه کارېدلای شي:

«صادقانه اقرار میکنم: ترجیح میدهم جوانان به جای سنگ و تفنگ، رباب و کتاب بردارند.»

که یو کلن ثمر غواړئ، غم وکړئ!

که مو لس کلن ثمر په کار وي، ونه کپنوی!

که د سل کلن ثمر هیله لرئ، نوی نسل وروزی!

(کنفوسیوس)